

РЕШЕНИЕ

№ 3182

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 174 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ное[ЮЛ]и през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РАДМИЛА ИВ. МИРАЗЧИЙСКА

при участието на секретаря НИЯ ИВ. РАЙЧИНОВА
като разгледа докладваното от РАДМИЛА ИВ. МИРАЗЧИЙСКА
Гражданско дело № 20221110120583 по описа за 2022 година

Предмет на делото е предявеният от В. П. К. срещу [ЮЛ], осъдителен иск с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 5 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на публикувани статии от 21.3.2022 г. със заглавие „И.Н: Просто К. няма начин да е дал тези показания. Кой ги написа и къде са подготвени“; от 04.04.2022 г. със заглавие „Ексклузивно: [ЮЛ] е топлата връзка на В.Б. с Б.Р.“ и от 05.04.2022 г. със заглавие „САМО В [ЮЛ]: Ето го сина на М.Д., топлата връзка на Б.Р. и В.Б.. Какво прави през ден в [ЮЛ] и [ЮЛ]“, които съдържат твърдения, че ищецът участва в престъпна схема за прикриване на контрабандни канали за цигари.

Ищецът твърди, че от 07.01.2022 г. заема длъжността директор на [ЮЛ] към [ЮЛ]. Сочи, че във връзка и по повод заемащата от него длъжност, ответникът чрез притежавания от него сайт – [ЮЛ] публикувал системни и взаимосвързани обидни и клеветнически твърдения, съдържащи се в 3 статии, публикувани на сайта в периода от 21.03.2022 г., 04.04.2022 г. до 05.04.2022 г. със следното съдържание, което ищецът определя като клеветническо: „Статия от 21.03.2022 г., със заглавие: И.Н: Просто К. няма начин да е дал тези показания. Кой ги написа и къде са подготвени? „Показанията на т.н. премиер К. П. пред [ЮЛ], изтекли в сайта "[ЮЛ]", може да са дадени от всеки

друг, но не и от Просто К., като "ПРОТОКОЛ за разпит на свидетел". Каквито и интелектуални гимнастики да прави тежко дислексичния, базово и функционално неграмотен П., той за нищо на света не би могъл да построи нито едно от стройните изречения във въпросния протокол. Камо ли да постигне такова съгласуване на частите на речта, каквото е представено в протокола. Как си представяте например Просто К. да формулира: "В хода на срещата разговаряхме с г-жа К. за информацията подадена от г-н....Просто К. е просто неспособен на това. Или: "Допълнително през вчерашния ден получих доклад със задълбочен анализ от министерството на финансите върху дейността на [ЮЛ] и [ЮЛ] при [ЮЛ] от евро фондовете по време когато г-н Г. е бил [ЮЛ]". (И тук - правописът е полицейски.) Някой на този свят подозира ли изобщо, че Просто К. знае какво е [ЮЛ] и [ЮЛ] при [ЮЛ]? са го разпитвали назначените от вицепремиера и [ЮЛ] А.В. шеф на [ЮЛ] В. К. и заместника му А.Д.. И двамата избрани от В. по хасковска линия. Били съученици в [НАСЕЛЕНО МЯСТО]. Като се има предвид ориентацията на В., освен носталгията по школската скамейка, може да има и други причини за привързаността на В. към тези мъже. И това нямаше да има никакво значение, ако преди задържането на Б., А. и Г. В. не оповестяваше пред медиите в парламента това, че е открил топлата вода - заобикаляне на закона (впрочем от въпросния обвиняващ тримата в изнудване В.Б., насойност 500 млн. лв.! разкрито още по времето на управлението на Б. и широко известно поне от 2 години. Точно това е и основната мантра, към която се придържат защитниците на полицейските безобразия на П. и Р.. Пълна тъпня. Претоплена вмирисана яхния“; „Статия от 04.04.2022 ., със заглавие: Ексклузивно: [ЮЛ] е топлата връзка на В.Б. с Б.Р.. В схемата и свидетел срещу Б. Б.. Продължението на статията е със следното съдържание: „ След назначаването му за директор на [ЮЛ] В. К. е и [ЮЛ] на Б.Р.. Близки до К., споделят, че почти всяка седмица той отчита значителни суми пари на министъра си (Б.Р.), които получава от криминалния контингент. Мръсните пари препирани от Р. са от контрабанда на цигари, като вместо да бъде преустановен каналът, Р. на практика осигурява чадър. В средата на 2021 година скандално известния М.Д. по прякор [ЮЛ] от [НАСЕЛЕНО МЯСТО] приема поръчката на В.Б. да помага на Б.Р. в борбата му срещу [ЮЛ]. М.Д. е и човекът, който подаде сигнала до Б.Р. срещу Б. Б., че е заплашил бившия шеф на [ЮЛ] с думите за месокомбината. Това дава зелена

светлина на Д. да прокара за директор на Областната дирекция в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] на предна линия неговия човек В. К., които е и познат на В.Б., като с това да бъде сложена ръка на всички контрабандни канали идващи от и за [НАСЕЛЕНО МЯСТО] и в същото време да бъде изпълнена волята на Б.. В знак на благодарност В.Б. финансира сина на М.Д., както и го назначава на работа в свързана с него фирма. Именно той е човекът, който напълно незабелязан от полицията и прокуратурата пътува често до [НАСЕЛЕНО МЯСТО], където се среща с [ЮЛ] и пренася различни суми пари до [НАСЕЛЕНО МЯСТО], някои, от които в банкови карти с цел финансиране на престъпна дейност и контрабанда и най-вече за подпомагане на Б.Р.. След като В. К. поема областната дирекция на [ЮЛ] в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] по разпореждане на Б.Р., той е преносителят, „ръководен“ от М.Д. и сина му. Полицейски служители от [НАСЕЛЕНО МЯСТО] твърдят, че М.Д. и синът му са забелязвани да бъдат чести гости на К. на работното му място. Веднага след като Б.Р. става вътрешен министър и в редовното правителство, М.Д. провежда няколко срещи с него, с цел да бъде договорено назначението на К. за директор на [ЮЛ], както и парите, които Р. трябва да получава от Б.. Запознати с информацията твърдят, че Е.Ф. е свързана с лобираните от М.Д. назначения. Първоначалната сума пари, която е получил Р. за да назначи К. за директор на [НАСЕЛЕНО МЯСТО], е финансирана от небезизвестния контрабандист С.З., който получава парите от скандалния лихвар от [ЮЛ]. С.З. притежава няколко нелегални фабрики за цигари в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] и Испания, като по разпореждане на Б.Р. информацията за местата и фабриките в Испания е покрита от служителите на [ЮЛ]. След като Б.Р. назначава В. К. за директор на [ЮЛ], М.Д. започва да го посещава в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] всяка седмица по два пъти, като поводът за срещите му с него са координиране на атаките и действия свързани с [ЮЛ] отстрана на В.Б.. Синът на М.Д. в началото на месец март 2022 година пътува до [НАСЕЛЕНО МЯСТО] и по поръчка на В. К. провежда среща с В.Б. и връща обратно в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] писмените сведения, подписани от Б., които да послужат за ареста на Б.. За всичко това В. К. е бил пряко натоварен от Б.Р.“ Ищецът твърди, че следваща публикация е от 05.04.2022 г., която също определя като клеветническа и сочи, че заглавието е следното: „САМО В [ЮЛ]: Ето го сина на М.Д., топлата връзка на Б.Р. и В.Б.. Какво прави през ден в [ЮЛ] и [ЮЛ].“ Поддържа, че статията е със следното съдържание „След

назначаването му за директор на [ЮЛ] В. К. е и [ЮЛ] на Б.Р.. Близки до К., споделят, че почти всяка седмица той отчита значителни суми пари на министъра си (Б.Р.), които получава от криминалния контингент. Мръсните пари препирани от Р. са от контрабанда на цигари, като вместо да бъде преустановен каналът. В средата на 2021 година скандално известния М.Д. по прякор [ЮЛ] от [НАСЕЛЕНО МЯСТО] приема поръчката на В.Б. да помага на Б.Р. в борбата му срещу [ЮЛ]. М.Д. е и човекът, който подаде сигнала до Б.Р. срещу Б. Б., че е заплашил бившия шеф на [ЮЛ] с думите за месокомбината. Това дава зелена светлина на Д. да прокара за директор на Областната дирекция в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] на предна линия неговия човек В. К., който е и познат на В.Б., като с това да бъде сложена ръка на всички контрабандни канали идващи от и за [НАСЕЛЕНО МЯСТО] и в същото време да бъде изпълнена волята на Б.. В знак на благодарност В.Б. финансира сина на М.Д., както и го назначава на работа в свързана с него фирма. Именно той е човекът, който напълно незабелязан от полицията и прокуратурата пътува често до [НАСЕЛЕНО МЯСТО], където се среща с [ЮЛ] и пренася различни суми пари до [НАСЕЛЕНО МЯСТО], някои, от които в банкови карти с цел финансиране на престъпна дейност и контрабанда и най-вече за подпомагане на Б.Р.. След като В. К. поема областната дирекция на [ЮЛ] в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] по разпореждане на Б.Р., той е преносителят, „ръководен“ от М.Д. и сина му. Полицейски служители от [НАСЕЛЕНО МЯСТО] твърдят, че М.Д. и синът му са забелязвани да бъдат чести гости на К. на работното му място. Веднага след като Б.Р. става вътрешен министър и в редовното правителство, М.Д. провежда няколко срещи с него, с цел да бъде договорено назначението на К. за директор на [ЮЛ], както и парите, които Р. трябва да получава от Б.. Всичко може да бъде документирано и от камерите в охраняемия район, твърдят служители на [ЮЛ]. Д. - младши посещава и министър Р. в сградата на министерството, което също може да се установи от полицейските камери, донасят източниците на [ЮЛ].“ Ищецът излага, че трите публикации съдържат идентична информация, която цели да го оклевети, както и да компрометира кариерата му в [ЮЛ]. Поддържа, че от страна на ответното дружество срещу него е започната кампания за дискредитирането му чрез посочените публикации. Счита, че публикациите съдържат клеветнически твърдения, които накърняват личната му чест, достойнство и добро име. Твърди, че от публикуването на статиите, е

претърпял душевни болки и терзания, които засягали личния му и социален живот. Сочил, че публикациите са предизвикали у него раздразнение, което прераствало в гняв, нервни изблици, чувство на безсилие, което се обострило до степен на страх от невъзможност да защити себе си и близките си. Излага, че загубил увереност, т.к. изпитвал чувство на срам от близките. Развива съображения в насока, че правото на свободно изразяване не може да се използва за накърняване на правата и доброто име на другия. Счита, че статиите съдържат клеветнически твърдения, че ищецът участва в престъпна схема за прикриване на контрабандни канали за цигари. Излага, че информацията не отговаря на истината, както и че цели накърняване на доброто му име, т.к. информацията го представяла пред обществото като висш служител, който злоупотребява със служебно положение и омаловажава професионалните му постижения в сферата на [ЮЛ]. В заключение излага, че публикациите засягат репутацията му, както и че същите са достигнали до голям брой читатели. При тези твърдения моли съда да уважи предявения иск.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Страните не спорят и се установява от доказателствата по делото, че ответникът е собственик на електронния сайт „[ЮЛ].бг“, в който на 21.03.2022 г., 04.04.2022 г. и 05.04.2022 г. са били публикувани процесните статии, както и че от 07.01.2022 г. ищецът заема длъжността директор на [ЮЛ] към [ЮЛ].

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че процесните три статии са със следното съдържание: „Статия от 21.03.2022 г., със заглавие: И.Н: Просто К. няма начин да е дал тези показания. Кой ги написал и къде са подготвени? „Показанията на т.н. премиер К. П. пред [ЮЛ], изтекли в сайта "[ЮЛ]", може да са дадени от всеки друг, но не и от Просто К.. като "ПРОТОКОЛ за разпит на свидетел". Каквито и интелектуални гимнастики да прави тежко дислексичния, базово и функционално неграмотен П., той за нищо на света не би могъл да построи нито едно от стройните

изречения във въпросния протокол. Камо ли да постигне такова съгласуване на частите на речта, каквото е представено в протокола. Как си представяте например Просто К. да формулира: "В хода на срещата разговаряхме с г-жа К. за информацията подадена от г-н....Просто К. е просто неспособен на това. Или: "Допълнително през вчерашния ден получих доклад със задълбочен анализ от министерството на финансите върху дейността на [ЮЛ] и [ЮЛ] при [ЮЛ] от евро фондовете по време когато г-н Г. е бил [ЮЛ]". (И тук - правописът е полицейски.) Някой на този свят подозира ли изобщо, че Просто К. знае какво е [ЮЛ] и [ЮЛ] при [ЮЛ]? са го разпитвали назначените от вицепремиера и [ЮЛ] А.В. шеф на [ЮЛ] В. К. и заместника му А.Д.. И двамата избрани от В. по хасковска линия. Били съученици в [НАСЕЛЕНО МЯСТО]. Като се има предвид ориентацията на В., освен носталгията по школската скамейка, може да има и други причини за привързаността на В. към тези мъже. И това нямаше да има никакво значение, ако преди задържането на Б., А. и Г. В. не оповестяваше пред медиите в парламента това, че е открил топлата вода - заобикаляне на закона (впрочем от въпросния обвиняващ тримата в изнудване В.Б., насойност 500 млн. лв.! разкрито още по времето на управлението на Б. и широко известно поне от 2 години. Точно това е и основната мантра, към която се придържат защитниците на полицейските безобразия на П. и Р.. Пълна тъпня. Претоплена вмирисана яхния"; „Статия от 04.04.2022 ., със заглавие: Ексклузивно: [ЮЛ] е топлата връзка на В.Б. с Б.Р.. В схемата и свидетел срещу Б. Б.. Продължението на статията е със следното съдържание: „ След назначаването му за директор на [ЮЛ] В. К. е и [ЮЛ] на Б.Р.. Близки до К., споделят, че почти всяка седмица той отчита значителни суми пари на министъра си (Б.Р.), които получава от криминалния контингент. Мръсните пари препирани от Р. са от контрабанда на цигари, като вместо да бъде преустановен каналът, Р. на практика осигурява чадър. В средата на 2021 година скандално известния М.Д. по прякор [ЮЛ] от [НАСЕЛЕНО МЯСТО] приема поръчката на В.Б. да помага на Б.Р. в борбата му срещу [ЮЛ]. М.Д. е и човекът, който подаде сигнала до Б.Р. срещу Б. Б., че е заплашил бившия шеф на [ЮЛ] с думите за месокомбината. Това дава зелена светлина на Д. да прокара за директор на Областната дирекция в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] на предна линия неговия човек В. К., които е и познат на В.Б., като с това да бъде сложена ръка на всички контрабандни канали идващи от и за [НАСЕЛЕНО МЯСТО] и в същото

време да бъде изпълнена волята на Б.. В знак на благодарност В.Б. финансира сина на М.Д., както и го назначава на работа в свързана с него фирма. Именно той е човекът, който напълно незабелязан от полицията и прокуратурата пътува често до [НАСЕЛЕНО МЯСТО], където се среща с [ЮЛ] и пренася различни суми пари до [НАСЕЛЕНО МЯСТО], някои, от които в банкови карти с цел финансиране на престъпна дейност и контрабанда и най-вече за подпомагане на Б.Р.. След като В. К. поема областната дирекция на [ЮЛ] в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] по разпореждане на Б.Р., той е преносителят, „ръководен“ от М.Д. и сина му. Полицейски служители от [НАСЕЛЕНО МЯСТО] твърдят, че М.Д. и синът му са забелязвани да бъдат чести гости на К. на работното му място. Веднага след като Б.Р. става вътрешен министър и в редовното правителство, М.Д. провежда няколко срещи с него, с цел да бъде договорено назначението на К. за директор на [ЮЛ], както и парите, които Р. трябва да получава от Б.. Запознати с информацията твърдят, че Е.Ф. е свързана с лобиранията от М.Д. назначения. Първоначалната сума пари, която е получил Р. за да назначи К. за директор на [НАСЕЛЕНО МЯСТО], е финансирана от небезизвестния контрабандист С.З., който получава парите от скандалния лихвар от [ЮЛ]. С.З. притежава няколко нелегални фабрики за цигари в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] и Испания, като по разпореждане на Б.Р. информацията за местата и фабриките в Испания е покрита от служителите на [ЮЛ]. След като Б.Р. назначава В. К. за директор на [ЮЛ], М.Д. започва да го посещава в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] всяка седмица по два пъти, като поводът за срещите му с него са координиране на атаките и действия свързани с [ЮЛ] отстрана на В.Б.. Синът на М.Д. в началото на месец март 2022 година пътува до [НАСЕЛЕНО МЯСТО] и по поръчка на В. К. провежда среща с В.Б. и връща обратно в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] писмените сведения, подписани от Б., които да послужат за ареста на Б.. За всичко това В. К. е бил пряко натоварен от Б.Р.“ Ищецът твърди, че следваща публикация е от 05.04.2022 г., която също определя като клеветническа и сочи, че заглавието е следното: „САМО В [ЮЛ]: Ето го сина на М.Д., топлата връзка на Б.Р. и В.Б.. Какво прави през ден в [ЮЛ] и [ЮЛ].“ Поддържа, че статията е със следното съдържание „След назначаването му за директор на [ЮЛ] В. К. е и [ЮЛ] на Б.Р.. Близки до К., споделят, че почти всяка седмица той отчита значителни суми пари на министъра си (Б.Р.), които получава от криминалния контингент. Мръсните пари препирани от Р. са от контрабанда на цигари,

като вместо да бъде преустановен каналът. В средата на 2021 година скандално известния М.Д. по прякор [ЮЛ] от [НАСЕЛЕНО МЯСТО] приема поръчката на В.Б. да помага на Б.Р. в борбата му срещу [ЮЛ]. М.Д. е и човекът, който подаде сигнала до Б.Р. срещу Б. Б., че е заплашил бившия шеф на [ЮЛ] с думите за месокомбината. Това дава зелена светлина на Д. да прокара за директор на Областната дирекция в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] на предна линия неговия човек В. К., който е и познат на В.Б., като с това да бъде сложена ръка на всички контрабандни канали идващи от и за [НАСЕЛЕНО МЯСТО] и в същото време да бъде изпълнена волята на Б.. В знак на благодарност В.Б. финансира сина на М.Д., както и го назначава на работа в свързана с него фирма. Именно той е човекът, който напълно незабелязан от полицията и прокуратурата пътува често до [НАСЕЛЕНО МЯСТО], където се среща с [ЮЛ] и пренася различни суми пари до [НАСЕЛЕНО МЯСТО], някои, от които в банкови карти с цел финансиране на престъпна дейност и контрабанда и най-вече за подпомагане на Б.Р.. След като В. К. поема областната дирекция на [ЮЛ] в [НАСЕЛЕНО МЯСТО] по разпореждане на Б.Р., той е преносителят, „ръководен“ от М.Д. и сина му. Полицейски служители от [НАСЕЛЕНО МЯСТО] твърдят, че М.Д. и синът му са забелязвани да бъдат чести гости на К. на работното му място. Веднага след като Б.Р. става вътрешен министър и в редовното правителство, М.Д. провежда няколко срещи с него, с цел да бъде договорено назначението на К. за директор на [ЮЛ], както и парите, които Р. трябва да получава от Б.. Всичко може да бъде документирано и от камерите в охраняемия район, твърдят служители на [ЮЛ]. Д. - младши посещава и министър Р. в сградата на министерството, което също може да се установи от полицейските камери, донасят източниците на [ЮЛ].“

Със статиите са разпространени позорните твърдения, че ищецът е назначен на поста, който е заемал към датата на публикуването им, от определени лица заради лични взаимоотношения и заплащане на голяма сума от контрабандист, както и че е подпомагал контрабандни канали с цел осигуряване на финансови облаги за [ЮЛ], също и че е подправял свидетелски показания на К. П..

В производството по делото не бяха ангажирани доказателства и не се установи, че публикуваните статии са продукт на добросъвестно журналистическо проучване, проведено при спазване на трайно установените

правила в бранша, както и че са използвани независими един от друг източници на информация.

От събраните по делото гласни доказателствени средства, които съдът кредитира като логични, последователни, вътрешно непротиворечиви и кореспондиращи с останалите доказателства по делото се установява, че ищецът е награждаван в работата си, не е наказван дисциплинарно. Свидетелите заявяват, че процесните статии са се отразили негативно на ищеца. Затворил се е в себе си, бил е притеснен, обиден, отклонявал е темата, избягвал е социални клиенти. Отразили са се негативно на здравословното му състояние – в частност кръвното налягане. Свидетелите сочат, че не им е известно ищецът да познава В.Б., нито да е носил пари на [ЮЛ].

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от правна страна:

Съгласно чл. 49 от ЗЗД, възложителят на някаква работа отговаря за вредите, причинени при или по повод изпълнението на тази работа. На обезщетение подлежат всички вреди, които са настъпили или ще настъпят като пряка и непосредствена последица на непозволеното увреждане. Не се изисква виновно и противоправно поведение на възложителя. Такова е необходимо за изпълнителя на работата.

За да бъде уважен искът по чл. 49, вр. с чл. 45 ЗЗД следва по безспорен начин да бъдат установени всички елементи на фактическия състав на непозволеното увреждане: 1) правоотношение по възлагане на работа, 2) осъществен фактически състав по чл. 45 ЗЗД от физическото лице – пряк изпълнител на работата с необходимите елементи (деяние – в случая публикуване на сочените изявленията с посоченото съдържание, неимуществена вреда, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина), 3) вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа – чрез действие/бездействие, което пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия за изпълнение на задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него (арг. ППВС № 9/1966 г.). Във всички случаи на непозволено

увреждане вината се предполага до доказване на противното (чл. 45, ал. 2 ЗЗД), като в тежест на ответника е при оспорване да обори презумпцията, доказвайки по несъмнен начин липсата на вина на делинквента. В тежест на ответника при доказване на сочените от ищеца обстоятелства е да докаже, че публикуваната информация отговаря на истината. Ответникът следва да докаже положителните факти, на които основава своите възражения.

Собственикът на електронен сайт, чрез своите длъжностни лица определя характера и съдържанието на публикуваните материали и носи отговорност за верността на изнесената информация, ако в резултат на тези публикации са претърпени вреди. Тази му отговорност произтича от качеството му на възложител на работата по съставяне, подбор и поместване на информационни материали, тя е гаранционно-обезпечителна, безвиновна отговорност по чл. 49 ЗЗД. Авторът на публикацията отговаря за свое противоправно поведение, ако изнесените в написаната от него статия факти са неверни и позорят някого или го набеждават в извършване на престъпление, или изложените мнения са обидни, ако същите са резултат от недобросъвестно журналистическо поведение. Без значение е дали авторът се намира в трудовоправни или гражданскоправни отношения с издателя или е свободно практикуващ журналист, или гражданин, за да бъде ангажирана отговорността за вреди на издателя по чл. 49 ЗЗД.

С оглед изложеното, за да се уважат предявените иски, следва да се установи при условията на пълно и главно доказване, че процесните изявления, обективирани в статиите, съдържат неверни клеветнически твърдения и са опозоряващи личността на ищеца, както и че се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилите вреди.

Позорното обстоятелство е твърдение за съществуването на определен факт, който се отнася до укоримо от гледище на морала поведение на пострадалия, и който е от естество да накърни доброто му име в обществото, като същевременно това твърдение е невярно.

Съдът приема, че изнесените в публикациите твърдения за конкретни факти свързани с това, че ищецът покровителства и подпомага дейността на престъпници, че предава парични суми със съмнителен произход на [ЮЛ], че е назначен на поста си заради лични взаимоотношения и че е подправил

свидетелски показания са позорящи и същевременно са и неверни. В този случай издателят носи отговорност за причинените от публикациите вреди, освен ако не докаже, че информацията е изнесена след добросъвестна журналистическа проверка. Такава не се установи, че е била извършвана от служители на сайта „[ЮЛ].бг“.

Съгласно чл. 32, ал.1 от Конституцията на Република [НАСЕЛЕНО МЯСТО], личният живот на гражданите е неприкосновен. Всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателства върху неговата чест, достойнство и добро име. Това право на личността е прогласено и в чл. 10 от Европейската конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Тази норма ограничава свободата на изразяване на мнение, дори когато засегнатия проблем е обществено значим. В ал.2 на чл. 10 от ЕКЗПЧ е предвидено, че правото на свободно изразяване на мнение може да бъде ограничено доколкото е възможно чрез него да се засегне репутацията или правата на друго. Свободата на изразяване на мнение не е абсолютна, а се разпростира до пределите, след които вече се засягат чужди субективни права и конституционни ценности, каквито са доброто име, честта и правата на други граждани. Поради това, едно право се разпростира до там, където започват правата на друг правен субект. Именно накърняването по този начин на доброто име на друго е основание за ограничаване на възможността свободно да се изразява мнение, както по силата на общата ограничителна разпоредба на чл. 57, ал.2 от Конституцията, така и с оглед ограничаващото правило на чл. 39, ал.2 от Конституцията, с което правото на мнение се ограничава заради друго, конкуриращо се право. Извършването на намеса в правото свободно да се изразява мнение е правно обосновано, когато то се използва за накърняване на правата и доброто име на друго. По този начин се охраняват честта и достойнството на личността.

В случая, в процесните три статии не става въпрос за оценъчни съждения, а за фактически твърдения, които не са доказани и са с клеветнически характер. Тези твърдения не представляват само негативно становище за личността и поведението на ищеца, а касаят неосъществени позорящи факти във връзка с професионалната му дейност, която се характеризира с необходимостта упражняващите я лица да се открояват с изключителна почтеност. Както вече беше посочено, свободата на словото не е абсолютна, а се разпростира до пределите, след които ще бъдат засегнати

други конституционни ценности, каквито са доброто име и правата на другите граждани. В нейното съдържание не се включва възможност за разпространяване на неверни данни, засягащи лични граждански и човешки права. Именно с оглед това виновно и противоправно поведение на лицата написали и разпространили статиите, на които ответникът е възложил това, последният следва да бъде осъден да заплати на ищеца обезщетение за неимуществени вреди.

В чл.40, ал. 1 от Конституцията на Република [НАСЕЛЕНО МЯСТО] е закрепена свобода на печата и другите средства за масова информация, която е свързана с правото на личността и на обществото да бъдат информирани по представляващи интерес въпроси. С разпоредбите на чл.39-41 на Конституцията на Република [НАСЕЛЕНО МЯСТО] се уреждат и права и свободи на гражданите като основни човешки права, произтичащи от върховния принцип за достойнство на личността. Всяко едно от тях е конституционно гарантирано, равно е по тежест на останалите и подлежи на защита. Възможната колизия на двете групи права - между свободата на словото и правото на информация, от една страна и правата и доброто име на гражданите, от друга страна, е уредена с чл.39 ал.2 и чл.41 ал.2 от Конституцията на Република [НАСЕЛЕНО МЯСТО]. С посочените разпоредби изрично е предвидено, че свободата на словото не е абсолютна, а се разпростира до там, от където настъпва засягане на други конституционно защитени ценности - правата и доброто име на гражданите. Журналистите не могат да използват правото за свободно разпространение на информация, за да нанасят обиди и да клеветят. Следователно, свободата на словото не съдържа възможност за разпространяване на неверни данни, нито на данни с негативен подтекст, засягащи лични граждански и човешки права.

В случая е нарушен баланса на посочените конституционно защитени ценности свободата на словото от една страна и доброто име на гражданите от друга. Разгласените обстоятелства са позорни от гледна точка на общоприетите морални разбирания и предизвикват еднозначна негативна оценка на обществото. Посочените твърдения излизат извън рамките на необходимата за обществото информация, на обществената функция, присъща на медиите. Поради това съдът намира, че с публикуваните от ответника статии и съдържащите в тях думи и изрази, посочени по-горе, са

осъществени клевети спрямо ищеца, а същите съставляват непозволено увреждане, накърняващо личната му сфера, причиняващо негативни емоции, поради което те следва да бъдат обезщетени.

Ищецът доказва наличието на претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в опозоряването на неговото име, сриване на авторитета му на гражданин и държавен служител, изпитване на неудобство и притеснение, които са настъпили в причинно-следствена връзка с процесните статии. Установи, че ищецът е изпитал неудобство и притеснение в следствие и на трите публикации в еднаква степен. Не се установи в каква степен всяка от вредите представляващи опозоряването на неговото име, сриване на авторитета му на гражданин и държавен служител са настъпили в следствие на всяка една от трите публикации, а това е и невъзможно, защото след като той лично е възприел и трите, и те са достигнали до изключително голяма аудитория от читатели в страната, то тези вреди са в причинно-следствена връзка и с трите деяния по разпространяване на клеветите, а те са допринесли самостоятелно до настъпването им в равна степен.

Досежно размера на обезщетенията, които следва да бъдат присъдени в полза на ищеца, съдът съобрази следните обстоятелства: периодът от време, в което са търпени вредите, характерът им, техният интензитет и последици за ищеца. Предвид факта, че пострадалият е професионално ангажиран в системата на [ЮЛ], която представлява консервативна правоохранителна институция, в която подозренията и слуховете за извършвани действия по подпомагане на престъпници да извършват противоправни и наказуеми деяния не са без значение дори да бъдат опровергани по съответния ред, съдът счита, че претендираните размери на обезщетения от ищеца не са прекомерни и искът следва да бъде уважен в пълен размер от 5000 лв.

По разноските:

При този изход на правния спор право на разноски има ищецът в размер на 200 лв. за платена държавна такса.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 45, вр. чл. 49 ЗЗД [ЮЛ], ЕИК [НОМЕР] да заплати на В. П. К., ЕГН ***** сумата от 5 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на публикувани статии от 21.3.2022 г. със заглавие „И.Н: Просто К. няма начин да е дал тези показания. Кой ги написа и къде са подготвени“; от 04.04.2022 г. със заглавие „Ексклузивно: [ЮЛ] е топлата връзка на В.Б. с Б.Р.“ и от 05.04.2022 г. със заглавие „САМО В [ЮЛ]: Ето го сина на М.Д., топлата връзка на Б.Р. и В.Б.. Какво прави през ден в [ЮЛ] и [ЮЛ]“.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК [ЮЛ], ЕИК [НОМЕР] да заплати на В. П. К., ЕГН ***** сумата в размер на **200 лв.**, представляваща разноси за производството.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____